

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 40 cor. (20 Lei)
Pe 1/2 de an . . . 20 cor. (10 Lei)
Un număr 1 cor. (50 bani.)

Iese odată la săptămână.

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos.
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin.**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc în Administrație și se plătesc: un șir micșor odată 2 cor. a doua și a treia oră 1:0 cor.

Secerișul școlarilor.

— S'au pornit examenele pe la toate școalele. —

De-a lungul și de-a latul României mari s'a încins în zilele din urmă un seceriș mândru și bogat. Lanurile sunt câmpuri pestrițe de slove, rodul e învățătura cu bogățiile ei neprețuite, secerile sunt minți ascuțite de copilării de toată mâna...

E o frumșetă negândită să vezi acest seceriș dător de mângăieri și de lumină. Mii și mii de școlari, dela prichindeii de-o schioapă, cari încep cu *i* și cu *u*, până la tinerii cu mustața mijită, cari răsbat norii cu gândul și înșiră tainele lumii pe degate, își iau vrafurile de cărți sub-suoră și se așază cuminti în băncile roase ale școlii, dându-și seama de truda rodnică a lor zecé luni de învățătură.

E luna florilor invoalte. Limpezimea ceriului e mai

curată de cât ori când. Soarele e focos și răspândește cea mai deplină lumină. Sufletul omenesc e în toiul avântului, mintea e tăioasă, ca ascuțișul diamantului.

Și ei, ceata de secerători sburdalnici, se scoală deodată cu cântatul rândunelilor, răsfoiesc fețele îndesate ale cărților și se afundă în sămănătura unui an de școală, cu ochii limpezi și senini, cum se afundă puii de potârniche pe sub spicele grele de grăunte.

Se ridică cu bărbăție, își atintesc mintea în dosul frunților lucii și răspund la întrebările dascălilor, cu glasuri răsunătoare, dulci.

Sunt scumpi, o, cât sunt de scumpi școlarii, când își arată înaintările în cuminenția cărților și, din prunci găngăvitori ce-au

fost, se dovedesc a fi trecuți în împărăția luminoasă a cunoștințelor înălțătoare și de folos!

Se bucură pasărea de pușorul său, când îl aude piuind și-l vede scăpat din temnița strâmtă a oului, dar mai mult se veselește când îi cresc fulgușorii și își întinde aripile molcuțe spre sborul fericitor.

Școlarii sunt pușori și ei, pușori cu pene și aripi crescute, cari prind rând pe rând, în anii de școală, meșteșugul greu al sborului spre viață...

Secerișul școlarilor ne dă și nouă, Românilor, cea mai bună și mai înflorită nădejdi de viitor. Ei sunt sămânța României de mâine. Peste câteva perechi de ani vor prinde ei, cu mâinile lor mai tari și mai istețe, cormana pe care o purtăm astăzi noi.

Ei însă sunt mai fericiți decum am fost noi la vrâsta lor. Noi am tras în brazda străinului și, la școală, ne-am vânzolit în grele sudori

cu limba gronțuroasă poruncitorului de ieri, cu *nec-nec* și cu *cherem*. Limba lor însă a scăpat de lanțurile ungurului și ei pot să secere roadele învățaturii veseli și slobozi, în doine și în dulce limbă românească.

Se și vede în sporul lor darul dumnezeesc al libertății depline.

...Secerișul școlarilor e pe gata. Ca mâine ei pornesc în roiuri dalbe și văsoșesc la vetre cu ochii mai deștepti și cu frunțile mai lucitoare. Li veți primi cu brațele deschise și cu ochii umezi de bucurie.

Să-i sărutați de bun sosit și să-i laudați de seceriș: agoniscala lor va fi sprijinul și mângăierea bătrânelor Voastre. Și tăria de mâine a Neamului.

Iar după odihna întăritoare a verii, spre toamnă, să-i porniți iarăși de unde vin acum. Să învețe sborul vieții deplin.

Dascălul Sandu.

Gruia.

Jos, sub nucul uriaș,
Gruia adormise —
Doarme ca un copilăș
Legănat de vise.

Faloșu-i atârma 'n cui
Aninat de-o cracă —
Murgul paște 'n voia lui,
De urit să-i treacă.

Școala, Gruio, drag copil,
Școala, Gruio dragă:
Au nu vezi cum vin tiptil
Turcii și te leagă?

Turcii vin ș'aduc cu ei
Funii de mătase,
Funii răscuite 'n trei
Și mpletite 'n șase.

Bate vântul câtinel,
Pletele-i mângăie —
Turcii se 'ngrozesc de el,
Strâng de căpătâie.

Bate vântul mai avan,
Pletele-i sburlește;
Turcii plâng: Aman! Aman! —
Gruia se trezește.

„Măi, dar greu ce-am fost dormit”.
Zice și se miră.
„Ori paiangeni au venit
Și mă înveliră?”

„Ia să mișc pușin din mâni,
Poate m'oi desface —
Alelei, pui de păgâni,
Nu veniți încoace?...”

Sar frânghiile în trei
Și pleznesc în șase —
Turcii fug ca vai de ei.
Fug cu moartea 'n oase.

Saltă Gruia și — hai-hui!
Sus pe cal ș'aruncă,
Clocotă pe urma lui
Șapte văi și-o luncă.

Tropotă copitele,
Pulberea o scurcă, —
Turcii și pierd săritele
Almogași din urmă.

Surpă Gruia stelele,
Coborînd la vale —
Turcii și pierd giubelele
Și papucii 'n cale.

Dunării fac Turcii vad,
Trăncet este Gruia —
Șapte popi la Tarigrad
Cântă: Aleluia!

Stefan O. Iosif.

Neamul albinelor.

Multe feliiuri de muște a lăsat Dumnezeu pe pământ. Dintre toate însă numai una singură a fost binecuvântată să ne fie folositoare. Aceasta este albina.

Oamenii povestesc, că albina ar fi o muscă asfințită, de aceea, ea îndată ce a văzut, că strămoșii noștri Adam și Eva au păcătuit, a fugit din raiu.

Starea sămănăturilor.

— Sămănăturile din întreagă țară fagăduiesc roadă bună. —

Direcțiunea Agriculturii face raport în toată vremea despre starea sămănăturilor din țară, pentruca să se știe ce putem aștepta în viitor. Iată care este starea sămănăturilor în țara întreagă, în vremea dela 29 Maiu până la 8 Iunie:

În Oltenia și Muntenia.

Sămănăturile de toamnă, cari luna trecută păreau a nu ne da nici o nădejde din cauza secetei, s'au îndreptat mult. Grâul și-a format spicul și pe alocuri este înflorit.

Sămănăturile de primăvară sunt, tot asemenea, bune.

Dughia și meiul se sămână în grabă pe pământurile rămase neșemănate. Răpița e slabă, viile sunt frumoase și au început a înflori; legumele sunt bune; prunii și nucii au flori puține, în schimb cireșele și vișinele au rod minunat.

Animalele sunt sănătoase, numai în județul Ilfov s'au ivit cazuri de boală de gură și de unghii.

În Moldova.

În urma ploilor căzute, sămănăturile se înfățișază foarte bine. Grâul este înspicat; porumbul este bine răsărit și a început cea dintâi prășilă, răpița e mijlocie, iamașurile și fânașele sunt peste așteptare de bune, viile și pomii roditori sunt bine.

Starea sănătății vitelor este bună, boala de gură și de unghii fiind aproape trecută.

În Dobrogea.

Păioasele de toamnă cât și cele de primăvară se prezintă bine. Grâul de primăvară este frumos și are o înălțime de 45—50 cm. și chiar de 70 cm. Orzul și ovăsul fagăduiesc o roadă îmbelșugată; porumbul a răsărit bine și se prășește, răpița de toamnă este în floare și se prezintă bine, cea de primăvară fagăduiește o roadă bună; furajele (spicoase sămănate pentru nutrețul callor) sunt frumoase; lujărmele vechi sunt aproape de coasă; zarzavaturile (legumele) sunt bune, viile frumoase, pomii roditori de asemenea.

Prețul muncilor agricole în Dobrogea nouă sunt: aratul cu 4—6 boi lei 120—130 de hectar; grăpatul cu 2 boi 40—50 lei hectarul.

În Basarabia.

A plouat în cursul săptămânii trecute pretutindenea. Păioasele de toamnă se prezintă bine, cele de primăvară sunt frumoase. În județul Cetatea-Albă au dispărut aproape toate insectele (gândacii) vătămătoare, afară de omidă.

Porumbul s'a dezvoltat bine, viile au floare multă și fagăduiesc recoltă îmbelșugată.

În Bucovina.

Sămănăturile de toamnă din Bucovina se prezintă mijlocii; în schimb cele de primăvară

fagăduiesc recoltă bună. Porumbul a răsărit bine, cartofii se prezintă bine.

În Transilvania.

Sămănăturile de toamnă bu-nișoare. În județul Târnava mare, sămănăturile de primăvară foarte frumoase fagăduiesc recoltă foarte bună.

În județul Alba de jos s'au ivit cazuri noi de boală de gură și de unghii.

Preste tot, pentru toată țara, sămănăturile de toamnă se prezintă bine și pe alocurea chiar bine.

Sămănăturile de primăvară foarte bune.

Uleloasele cam slabe, afară de Dobrogea.

Nutrețurile minunate, sănătatea vitelor bună.

În forma aceasta vom avea cu ce ne hrăni în anul viitor și vom avea o roadă mai mult decât bună; pagubă că a rămas mult pământ nesămănat, că astfel am putea vinde și altor țări și s'ar scumpi banii noștri.

— Bolșevicii ruși nu se ostoale. Se vede, că bolșevicii nu s'au săturat încă de treboare. Ei își trimit oameni lor peste hotare ca să câștige cât mai multe prietini de ai gândurilor bolșevice. Astfel cetim, că în Basarabia, pe la Tighina, poliția a descoperit mai mulți oameni de ai bolșevicilor, cari aveau ascunse mitraliere și munițiuni. Chiar în Tighina a fost prins un anumit Ioan Oprean, trimis al bolșevicilor ruși pentru pregătire de război. Sorisorile aflate la el dovedesc acest lucru. A fost pus la răcoare.

Soldați pentru munca câmpului.

Dela Dl. Consilier Agricol al Județului Alba Inferioară primum spre publicare următoarele:

»Nr. 21917—920. Ministerul de război din București pune la dispoziția agricultorilor: soldați pentru muncile agricole în condițiuni avantajoase. Cercetați și întocmiți tablouri de proprietari, cari au nevoie de brațe, aduceți la cunoștința proprietarilor mari și mici prin publicarea fără plată în toate ziarele locale: române, germane și ungare, acestea dispoziții. Întocmiți tablourile cât mai urgent, indicând comuna, proprietatea, numărul brațelor cerute, felul și durata muncii.

Direcția Regională Agricolă.

Va să zică, Ministerul de război vrea să vină în ajutorul plugarilor și al cultivătorilor de pământ prin rânduirea de soldați la munca câmpului. Oricine poate primi spre scopul acesta soldați. Sătenii și proprietarii, cari au lipsă de brațe ajutătoare să se înștiințeze deci numai decât la Consilierii Agricoli de prin județe, spunând de câți soldați au trebuință și pentru ce fel de muncă.

Bolșevicii prădează

visteria românească rămasă în Rusia.

Când ocupaseră germanii trei părți din România și era teamă că vor pătrunde și în Moldova, guvernul românesc a luat visteria țării și a trimis-o la Moscova, în Rusia, socotind, că acolo, între ruși cari se arătau prietini și aliați românilor, va fi mai la adăpost. Mai pe urmă rușii s'au făcut vânzători ai românilor și nu numai că au părăsit frontul românesc unde aveau datorința să se bată și ei cu nemții alături de români, dar, schimbându-se în bolșevici au pus mâna și pe aurul românesc pe care n'au vrut să-l mai întoarcă românilor.

Guvernul român a făcut de mai multe ori întrebare la bolșevici asupra tezaurului rămas în Moscova, iar ei de tot atâtea ori au răspuns cu asigurări, că ei aurul nu-l slobod, ci îl țin în pază bună acolo la Moscova, până după încheierea păcii.

Acum scrie o foaie din Copenhagen, că bolșevicii ruși au dus în Danemarca o grămadă de aur, l-au pus amanet (zalog) în băncile de acolo. Iar acest aur în cea mai mare parte stă din galbeni românești de câte 20 de Lei. Imprejurarea aceasta arată, că Lenin și Trotski, cari au pus mâna pe aurul țării românești rămas în Rusia, l-au dat pe mâna bolșevicilor cari îl fac mere-pere, zalogindu-l pe pe la băncile din Danemarca.

Odată vor trebui să dea seamă până într'un galben de hoția lor. Și încă chiar la iscă-lirea păcii cu Rusia.

Iar când Dumnezeu a făcut soarele, să zice că ar fi întrebare și pe dracul dacă ar fi bine să facă numai un soare, ori mai mulți. Dracul temându-se, că dela mai mulți sori, lumina va fi mai mare și se vor vedea toate vicleniile lui, ba chiar și focul iadului va fi mai puțin strălucitor, se cugetă să sfătuiască pe Dumnezeu să facă numai un soare.

Dar albina chiar în clipita aceea ședea pe capul dracului și a înțeles ce gând are. A sburdat la Dumnezeu și i-a spus pricina pentru care dracul doarește să fie numai un soare. Dracul văzând aceasta s'a mâniat și a svârlit cu foc după albine, nimicindu-le pe toate. Numai una singură a rămas, pe care Prea sfânta Fecioară Maria a ascuns-o în haina ei.

Dela această albina, ocrotită de Mama lui Dumnezeu se spune că s'au născut toate albinele de astăzi, cari nouă ne aduc atât de mare folos.

Oamenii din vremurile cele bătrâne încă au cunoscut albina și folosul ce-l mare ce ni-l

aduce ea, de aceea s'au îndeletnicit mult cu îngrijirea ei.

Astăzi se pune mare grijă pe creșterea și ocrotirea albinelor, aproape în toate țările mai luminate. În Belgia, în Germania, în Italia, în Franța sunt societăți, cari anume se îndeletnicesc cu ocrotirea neamului albinelor, și fac averi mari din mierea și ceara ce o au dela albine.

Iar în America, e așa de lătită îndeletnicirea stupăritului, încât se spune, că numai dela stupăritul Root în fiecare an s'ar putea încărcă cu miere și ceară un tren lung de 80 km.

La noi, în România, mai de mult erau stupi mai mulți. Azi, se crede că nu-s mai mulți de trei sute de mii de stupi. De bună seamă i-a împuținat și bătaia grea peste care am trecut. Acum însă năcazurile cu bătaia nu mai sunt. Așa mai lesne și cu mai multă dragoste putem să ne îndeletnicim cu tot felul de lucruri folositoare. Dintre toate însă mai ușor putem să ocrotim în jurul nostru albinele. Pe prispă, sub streșina casei încă putem să așezăm coșnița

cu albine. Ea nu cuprinde mult loc și micuțele albine nu cer nici de mâncare. Iși adună ele tot ce le trebuie. Noi să-le dăm numai un mic adăpost și vom fi răsplățiți din partea lor înmii.

Mai ales în scumpetea de astăzi, ar trebui, ca la fiecare casă să fie cel puțin un stup sau doi, dela cari putem să avem miere din belșug, așa de bună și gustoasă și în post și în dulce, și ceară, fără de care nu putem face nuntă și nici prohod, și nu se poate face nici slujbă la biserică.

Ion Pop-Câmpeanu.

— Nu uitați, iubii cetitori, nu uitați, că gazeta are greutate foarte mare în scumpetea grosă de hârtie și de tipar din ziua de astăzi, și dacă n'ați trimis încă abonamentul, vă rugăm faceți rost și ni-l trimiteți, să ne mai ușurăm și noi de cea datorii. Că pe noi nu ne fine nimenea decât Dumnezeu, în-sufletirea noastră și dragostea cetitorilor.

Cum stă lumea și țara.

Dela noi.

După alegeri.

Furtuna alegerilor în cea mai mare parte s'au potolit. S'au ales și deputații și senatorii. În alegeri, precum bine am putut băga de seamă, s'au răscolit multe patimi, și s'a făcut mult sânge rău. Ranele aceste de-acum trebuie să le vindecăm, vătămarile, vorbele aspre și grele, ce ni le-am spus unul altuia trebuie să le uităm, și să ne vedem cu zor de lucru, dacă vrem, și trebuie să vrem, propășirea scumpei noastre țări, a României mari.

Schimbări în guvern.

Ceace am văzut înainte, că adecă guvernul în forma lui veche nu putea să facă față tuturor nevoilor, și că trebuie să-și mai câștige oameni, azi în parte s'a împlinit. *D. Averescu* a fost silit să ajungă la un înțeles cu *Tache Ionescu*. Și așa vedem, că în sinul guvernului s'au făcut schimbări. Așa au mai intrat în guvern domni

Tache Ionescu, N. Titulescu și Greceanu, ieșind din guvern *Zamfirescu și Mocioni*.

Dar nici în chipul acestă guvernului nu se simte destul de tare, pentru că prin intrarea oamenilor lui *Tache Ionescu*, partidul guvernului n'a câștigat decât vre-o 12 oameni. E firesc așadar, ca *Averescu* să caute și alții. Deocamdată stăruie să caute prietinia *Basarabenilor* și în taină și prietinia partidului național.

Intrunirea Corpurilor legiuitoare.

Intrunirea Parlamentului și a Senatului la început a fost pusă pe ziua de 10 Iunie apoi pe 15, și acum mai nou pe 20 Iunie. Și din amănările acestea se poate vedea, că guvernul nu e încă atât de încheșat, cât să aibă curajul să se înfățișeze înaintea țării.

Ori cum ar fi cu guvernul, așteptăm să se înceapă cât mai curând munca pentru întărirea țării.

Din Lumea Largă.

Guvernul italian iar se schimbă.

Abia am putut vesti cetitorilor noștri potolirea patimilor politice din Italia, și iată, iar suntem siliți să ne întoarcem la ea. Deci ca să pricepem cauzele acestor nestatornicii, e bine dacă vom încerca să desvăluim puțin tainele trecutului nu tocmai depărtat.

Ne aducem bine aminte, că Italia înainte de izbucnirea marelui războiu al lumii, era în frăție de arme cu Germania și Austro-Ungaria, iară frăția aceasta se chemă Tripla-Alianță. Izbucnind războiul, Italia în urma acestei alianțe ar fi trebuit să lupte alături de germani și austrieci, ori cel puțin să stea neutrală, adecă să nu se amestece în război. Dar nu a făcut-o, fiindcă avea mulți frați în jugul Austriei, pe cari credea, că nu-i poate elibera altfel decât prin lupta alături de francezi, englezi și ceilalți antantisti. Un singur om era în Italia, care susținea, că se poate dobândi tot ce se dorește, și fără război. Omul acesta era *Giolitti*.

Acum războiul s'a sfârșit.

Italia cu mari jertfe și-a eliberat frații. Dar afară de jertfele de sânge, Italia a mai avut și mari pierderi materiale, pe cari oredca să le câștige înapoi din despăgubirile ce are să le plătească Germania. Zădarnică așteptare. Pentru că Franța și Anglia au grăbit să-și asigure cea mai mare parte din despăgubiri, lăsând pe Italia în năcaz.

Guvernele de după războiu ale Italiei trăgeau mereu nădejde, că doar-doar va fi și Italia îndestulată. Acum însă, când sfatul dela *Hythe* a hotărât pentru todeauna măsura împărțirii despăgubirilor, nu mai e nici o nădejde. Și așadar, Italia, cu părere de rău ce e drept, dar totuși e silită să se întoarcă la politica lui *Giolitti*, care zice și astăzi, că țara sa ar fi putut să câștige, ceace a câștigat, și fără război, și care ca bărbat ouminte și încă plin de putere de bună seamă va ști să muncească mult mai rodnic pentru binele Italiei.

Iată dar pentru ce a căzut după două săptămâni de cărmuire guvernul nou al lui *Nitti*, și pentru ce regele *Emanuil* a fost silit să cheme la cârmă pe *Giolitti*!

Biruința Polonilor ține mereu.

Reculegerea Rușilor, se vede acum lămurit, n'a ținut mult. Dimpotrivă iese tot mai mult la iveală vitejia fără seamăn a Polonilor, cari nu numai țin piept cu Rușii, ci trecând la ofenzivă îi pisează, de și-e mai mare mila.

Prin biruința Poloniei se dovedește din nou, că o țară mâncată de bolșevici nu e în stare să-și vină așa repede în fire, după cum se nădăjduia; se dovedește, că din oamenii neorânduieții nu poți face o armată bună, pentru că tocmai aci se cere mai multă rânduială; dar se dovedește, că iubirea de neam le dă Polonilor puteri, pe cari nu le putea bănui nimeni.

Pentru Ruși nu rămâne alta, decât să trimită din nou la penzie pe *Brussilov*, și apoi să încheie pace, recunoscând drepturile Polonilor și ale fraților lor de arme, ale Ucrainilor. Altfel se varsă numai înzădar sângele bieților oameni.

În Turcia se îngroașe gluma.

Până acum de câteori era vorba de bieții turci, totdeauna i-am luat așa mai peste picior. Și a fost o nedreptate. Turcii sunt oameni viteji, cari nu știu să-și lese țara pradă străinilor, fără nici o vorbă.

În fruntea acestor Turci neînfricați s'au pus *Mustafa Kemal pașa*, care cu oastea sa de vre-o 150,000 oameni a curățit aproape toată Asia mică, și *Djeaffer Taiar*, care se împotrivesc dărz Grecilor. Și să nu uităm, amândoi sunt aproape foarte de Constantinopol. Așa încă ușor ne putem trezi, că paznicii Constantinopolului, Englezii, într'o bună zi vor fi siliți să-și adune de pe acolo catrafusele.

Bulgarii cercă să se apropie de noi.

Pacea cu bulgarii e iscălită de mult. Cu toate acestea în nădejdea, că se vor schimba cumva vremile, au tot amănat să facă un înțeles cu noi, și să reieze firele de bună vecinătate. Acum parcă și ei și-au mai venit în fire, și caută cum ar putea să trimită un reprezentant de-al lor la București, ca să statornicească din nou legăturile, ce le avea țara românească încă înainte de război.

— Scăderea prețurilor în Franța. Toate foile franceze sunt pline de bucurie, pentru că prețurile în toată țară au scăzut cu 25 procente, adecă au a patra parte a prețului de mai înainte.

ȘTIRI

Vărsări de ape.

— Ținutul Oltului din vechiul Regat sub apă. —

În zilele din urmă ale săptămânii trecute au fost groaznice ruperi de nori asupra Oiteniei din vechiul Regat. Ploile au căzut neconținut trei zile de rând. S'au umflat toate pâraiele și s'au tâlăzuit apele, încât s'a făcut o adevărată mare furioasă peste câmpuri și peste sate. Valurile au smuls arbori, au năruit case și au rupt poduri. Trenul de pe Valea Oltului între Piatra-Olt—Palota—Prunișor nu mai merge.

Pagubele se urcă la zeci de milioane de Lei. Statul a trimis într'ajutor soldați.

— Cătră cetitori. *Harta de tipar ni-se apropie iarăși de isprăvite; puțintică mai avem. Iar de câștigat alta cu greu ne putem gândi în lipsa cea mare de astăzi. De aceea suntem siliți să leșim și noi numai în 4 fețe. Cât vom putea însă, ne vom întoarce iarăși la mărimea noastră veche. — Unirea Poporului.*

— Moldovănuș și Popoa Doi preoți oucernici ai bisericilor românești din Ardeal. Cel dintâi a trăit și a muncit în Blaj mai întâi ca profesor, ca director de școală, canonic și vicar capitular. A învățat pe alții, a scris și a cruțat. La moarte a lăsat neamului și bisericii sale o fundațiune de peste un milion. Al doilea a fost arhieru greco-oriental în Caransebeș, preot oucernic, scriitor de istorie, erudit și darnic și dânsul.

Despre dânsii alături, a rostit părintele protopop *Lupaș* în București la ședința Academiei Române o foarte frumoasă cuvântare de pomenire, zicând: — *Au trăit ca pușnicii, au fost curaj și sfinții și darnici ca împărații.*

S'ar cuveni să li-să scoată icoanele în mii și mii de exemplare și să se imprăție în lungul și largul României mari, ca lumea de astăzi să icedă pildă de hărnicie, de oușare și de muncă bună pentru binele de obște.

— Foc pe Dunăre. Pe Dunăre în stația de vapoare *Kamadan*, s'a aprins zilele trecut o carabie încărcată cu benzină. Focul s'a făcut din cea dintâi clipă atât de grozav, încât nici vorbă s'a

se poată încerca stângerea lui. Păreții corăbiei s'au spart foarte curând și benzina aprinsă a început să plutească în uriașe valuri arzătoare pe suprafața Dunării... Era teamă ca nu cumva flăcările plutoare să aprindă și alte vase, de aceea vapoarele și corăbiile din port au luat-o la fugă. Paguba e de 4 milioane de Lei.

— Dumnezeu nu bate cu băta. Generalul bulgar Nicolae Crușneff, fost comandant al diviziei a IX-a de infanterie, s'a sinucis trăgându-și un glonț de revolver în gură. S'a sinucis, pentru că guvernul jugoslav a cerut să fie dat judecării, fiindcă a chinuit într'un mod înfiorător pe prizonierii sârbi în timpul războiului. Nevoind să stea în fața unui tribunal militar jugoslav, mai bine și-a curmat lasuși firul vieții.

— **Suprasolviri și mulțumite publice.** Din multe părți ni-se trimit spre publicare suprasolviri și mulțumite publice. Vestim onoratele comitete aranjatoare de producțiuni și petreceri, că suntem nevoiți să luăm o anumită taxă de publicare pentru orice publicațiune de felul celor de mai sus. În scumpetea grozavă de hârtie și de tipar din ziua de astăzi, gazeta noastră luptă cu greutatea foarte mari, astfel că suntem siliți să taxăm publicațiunile cari ni-se cer. Când trimiteți liste de suprasolviri și mulțumite publice, vă rugăm să trimiteți deodată cu mandat postal și 30—50 cor. după mărimea publicației. Altfel nu putem publica.

— O zi de coasă 134 de zloți. Călătoriam mai dăunăși priatr'un sat de pe Târnavă mică. Stând de vorbă cu câțiva fruntași dintre țărani, mi-se plâneră, că nu mai e modru să poată trăi omul în ziua de astăzi: Un coșac cere pentru o zi de coasă nu mai puțin de 134 zloți, adică 268 coroane, și anume 240 coroane în bani, două păhare de vinars și o literă de vie. Coșacii spun, că ei și în vremurile bune aveau pe zi cel puțin atâta cu cât puteau să cumpere o coasă. Fiind astăzi o coasă 240 coroane, ei nu cer decât atâta, cât cereau și înainte de războiu.

— O nenorocire de automobil. Colonelul francez Charles Loche, trimis de Conferința de pace în România ca să statorască granițele dintre România și Cehoslovacia, a plecat în 27 Maiu din Cuzj spre Gherla, însoțit de prefectul Slavic. Când automobilul se apropia de orașul Gherla, la o cotitură de drum a întâlnit un car încărcat cu lemne. Celce mână automobilul a cârnit, și automobilul a căzut în șanț, ro-

stogolindu-se de vre-o 2—3 ori, și omorând pe colonelul francez, rămându-l greu pe prefectul și mai ușor pe mașinist.

Trupul nelăsușefit al colonelului francez a fost transportat cu trenul peste Cehoslovacia în Franța. Toate lumea a rămas adânc mișcată de nenorocirea colonelului francez.

— Toate armele trebuiesc predate posturilor de jandarmi. Comandamentul frontului de Vest înștiințează pe toți locuitorii Ardealului și Banatului, că veniindu-i la cunoștință faptul, că mulți încă nu și-au predat armele și manșile celor mai apropiate posturi de jandarmi, să un nou termen de 20 zile, în care restirap toți aceia, cari ar mai avea ascunsă vre-o armă să-o predea celui mai apropiat post de jandarmi. Dl general Văitoianu și colonelul St. Popescu îi asigură pe toți aceia, că în cazul acesta nu vor suferi nici cea mai mică pedeapsă ori înfruntare.

Da-o vor trece însă cele 20 de zile, și se va afla cineva ascunzând vre-o armă ori muniție, va fi pedepsit de către Curtea Marțială conform ordonanței Nr. 3.

— Unguri cari și-au ufat că se află în România-Mare. În Târgul-Marăș se făcea ascutare; au trebuit să se prezenteze și Ungurii. Au și venit toți; dar s'au rugat să-i lase să intre în oraș cu steag unguresc. Nici când au cântat „isten áldd meg a magyart” și cântecul lui Kossuth, nu le-a făcut nimenea nici un rău. Când unul mai viteaz s'a urcat însă pe ridicătura, pe care stătea pe vremuri statua lui Bém, și a început să strige în gura mare tot ce i-a venit pe gură împotriva României, și când a început să fâlfâie din mâni cu steagul unguresc, strigând: „Trăiască Ungaria! Jos cu România!” s'a început o încăierare, în urma căreia au rămas pe loc mai mulți morți și răniți.

— „Unirea Poporului” e foaie de sine stătătoare, pe care o scot din puterea lor o seamă de tineri cu dragoste de popor. Prin urmare abonamentul trebuie plătit deschișit de cel al foii bisericești „Unirea”.

— Armata reparază drumurile. Am fost amintit la vremea sa, că de aici înainte armata noastră va ajuta la refacerea țării. Acum aflăm despre Corpul 2 de armată, că s'a și pus pe lucru și reparază drumurile (șoselele) de pe teritoriul, în care se află acest corp de armată.

Fără a lăsa de o parte treburile militare, trupele acestea fac odată pe săptămână instrucție, iară Dumineca ascultă sfânta liturghie și prelegerile și predicile ofițerilor, și ale preoților din satele, în cari lucrează.

— În sbor dela Roma la Tokio. Două aeroplane italiene scute în fabrica Ansaldo au sosit în 30 Maiu la Tokio (capitaia Japoniei), cărmuite de aviatorii Masiero și Ferrario. Drumul acesta este de 17 mii cinci sute chilometru. Laudă se cuvine fraților italieni pentru acest sbor minunat.

Averile românilor morți în America.

Guvernul aduce la cunoștința tuturor acelor, cărora le-au murit neamuri prin America și au de moștenit ceva în urma lor, să adreseze rugărilor lor primăriilor comunale, adaugând următoarele documente:

1. Un document (scrisoare) judecătorească, prin care să dovedească gradul de rudenie cu mortul și că sunt în drept să oare moștenirea.

2. O procură (o scrisoare prin care se dă putere altuia de a lucra în numele tău) dată către Legațiunea română din Washington pentru a se putea face demersurile de lipsă pentru câștigarea moștenirii.

Intru cât rudenia răposată ar fi murit în urma vre-unei nenorociri, se va mai adauge un act judecătorească, prin care să se constate, că moștenitorii erau ajutați bănește de cel mort.

Examenele la școlile Blajului.

Săptămâna aceasta este a examenelor. Școlarii Blajului, cari de nouă luni de zile se silesc să-și câștige cunoștințele de lipsă pentru vicață, în săptămâna aceasta își dau seama despre ceea ce au învățat. Sunt zile grele atât pentru profesori cât și pentru elevi.

Fetețele, mai harnice, au și isprăvit cu ce-a fost mai greu. Duminecă au avut examenul din cant. A fost de față însuș Înaltpreasfințitului Mitropolit Vasile și Înaltpreasfințitul episcop Demetriu Radu dela Orade și public numărös. Elevele au cântat sub conducerea dlui profesor Heinz Heltmann foarte frumos în 3 și 4 voci, la pian și la armoniu. Bine și drăguț a cântat Zoe Laghiu „Dorurile mele” iară Veturia Marieșanu „La noi sunt codri verzi de brad”. Pe amândouă le-a acompaniat la pian profesorul Heltmann.

Duminecă după prânz elevii liceului nostru bătrân au avut examen de gimnastică. Curtea gimnaziului și toate fereștile vechilor zidiri, jur împrejur, erau pline de lume multă și

alceasă, în frunte cu comisarul metropolitan, canonicul Dr. Ambroziu Chețianu. Elevii au făcut frumoase arătări la comanda profesorului Ioan Băgăian, iară muzica tuturor elevilor din Blaj sub conducerea dlui Heltmann a cântat frumoase melodii românești.

Fetețele au isprăvit Marți cu școala, dând mulțumită lui Dumnezeu. Vincri vor isprăviteologii, Sâmbătă studenții dela Liceu și dela Școala normală de învățători, iar în săptămâna viitoare se vor începe examenele de maturitate la Liceu și cele de calificare la Școala Normală.

Posta Redacției.

— Manuscrise nu păstrăm, nici nu retrimitem.

— M. M. — Imnul de dimineață e prea puțin popular și nu l-ar înțelege cetitorii noștri.

— T. H. Chimitelnic. — Imprejurarea despre care ne scrieți cu datul de 4 Iunie nu ne mai miră astăzi, în lumea atât schimbării. La tot cazul e bine însă să ne cunoaștem.

Redactor responsabil:

IULIU MAIOR.

Număr cenzurat de: Vasile Moldovan.

Cine știe

despre Petru V. Gligor, care în 1916 s'a află la Reg. 82.1 Batalion Ettappenpost 56, în Pokascevo lângă Luck;

despre Emil Gligor, care în 1918. Nov. 1 s'a află la postul de jandarmi în Zălau și Sopor;

despre Silviu Gligor, care a fost prins în 1918, Iunie la Italia, din regiunea sectorului Asiago;

despre Cornel Gligor, care din prinsoarea rusă a scris mai pe urmă din Egoterinoslawka, gub. Sloveni.

Cine va ști ceva despre ei, să comunice cu Aurel Gligor, preot în Certege, posta Câmpeni (Topánfalva) jud. Turda-Arieș.

1-3

Publicare de licitare.

În 24 Iunie 1920 la 10 ore antemeridiane se vor vinde pe calea licitațiunii 71 trunchiuri de stejar de grosime 30—60 cm. și lungime de 25—10 metri.

Lemnele acestea se află în curtea economică a domeniului metropolitan (la sură), și acolo se va ține și licitarea.

Blaj, în 10 Iunie 1920.

Administrațiunea centrală capitulară.

Notar

care a lucrat zeci de ani pe la diferite mori de apă și cu motor, caută loc de slujbă la orice fel de moară. Poate merge numai decât. Scrisorile cu arătarea plății să se adreseze pe numele Millian Frant în Sona, (Szépmész), casa nr. 231, județul Târnavă mică.